

Conclusion. — Qué la suerte de la infortunada ciudad de Jerusalem, endurecida y ciega, nos sirva de lección, cristianos. Puesto que

dicere : Si tu me tanquam verum Messiam agnovisses si aures prædicationi meæ adhibuisses, si ad pœnitentiam, ad quam toties te invitavi, respisceres, *nequaquam perires*, inquit, Eulhymius : Si scires imminens tibi excidium, inconsolabiliter fleres, tuamque invidiam, malignitatem et ingratitude deponeres. — S. Bonaventura post illud : *Et tu*, subaudit, « fleres : quadruplex cognitio te miser homo ad fletum debet provocare; si enim agnosceres in transgressione peccati fœditatem, retributionis æquitatem, redemptionis charitatem, resolutionis sive mortis calamitatem, bene flere deberes. » Anima, quæ cognoscendo assequitur, quid sibi velit offensa Dei, vel peccatum mortale, continere se nequit, quin illud defleat et detestetur. Peccata vocantur opera tenebrarum : *Abjiciamus opera tenebrarum*, Rom. XIII, 12, quia ut plurimum committuntur absque cognitione Dei offensi, sine reflexione ad culpæ gravitatem qui in obscuro ambulat, facile cespitat et offendit. Observandum quoque est, quod huic civitati Christus non impropere directe ejus transgressiones, sed solam ignorantiam : *Quia si cognovisses et tu*, quia major pars animarum condemnatur, eo quod hoc lumen non recipiat, vel quod nolitiæ huic seu lumini, quod Deus illi communicabat, minime correspondeat; siquidem ipse quidem *illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum*, Joan. I, 9, sed malum nostrum est, quod *dilexerunt homines magis tenebras quam lucem*; Joan. III, 19. Argi sumus in rebus, bona temporalia spectantibus, at vero cum de salute animæ, aut de bonis æternis agitur, in obscuro et in tenebris ambulamus. Vix confusum illud chaos productum fuit, *Terra erat inanis et vacua, et tenebræ erant super faciem abyssi*, Gen. I, 2; cum ecce vox illa auditur : *Fiat lux, et facta est lux, et vidit Deus lucem quod esset bona, et divisit lucem a tenebris*; Gen. I, 4. Porro homo extra gratiam Dei constitutus, unum pedem ori abyssi infernalis immisit, estque jam secundum præsentem justitiam condemnatus; sed quid demum sit? *Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine*; Ps. V, 7; quia misericors Deus lumen et agnitionem nobis infundit miserabilis illius status et periculi, in quo sumus, divinam suam gratiam nobis offert, ut hac mediante nos erigere valeamus, imprimis nobis lumen rationis, et conscientiæ remorsum, ac tandem sua nobis subministrat auxilia, ad evadendum barathrum perditionis, sed nos hæc omnia surda aure excipimus : *Qui male agit, odit*

la ceguedad del espíritu, de la cual no se puede volver sin un milagro, es causada por nuestra resistencia á la voz de nuestro Dios que nos

lucem, Joan. III, 20, et ideo majoris facimus peccatum, quam ipsum Deum et salutem æternam. Dionysius Carthusianus ait : « Si cognovisses miseriam et eversionem tibi imminens, fleres, quæ modo infelicitate excæcata lætaris, quia propriam perversitatem non pensas, et pœnas tibi debitas atque instantes non prævides. » Hæc causa est desolationis innumerabilium animarum, quod scilicet se non applicent ad trutinandum cum pondere sanctuarii, gravitatem peccati, amissionem Dei et regni cælestis, æternitatis honorum, ideoque incidimus in æternitatem pœnarum (MANSI, *Ærar. Evang. dom.* 9. post Pentec.). — *Et quidem in hac die tua*. Lucas Burgensis ait : « Significat jam diem seu tempus extremum adesse, quod alterno Dei consilio ordinatum fuerit in salutem Jerosolymæ, quod si elabi sineret hanc opportunitatem, fore ut imposterum salutis janua ei præcluderetur. » S. Apostolus nos hortari volens, Deo ad pœnitentiam et vitæ emendationem nos vocanti et invitanti, fideliter respondeamus, de diebus et momentis semper loquitur, dicens : *Ecce nunc tempus acceptabile; ecce nunc dies salutis*; II. Cor. VI, 2. Omni diluculo diurno in malutino hæc verba recitamus. *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra*. Ps. xciv, 8. Et ideo valde periculosum est, pœnitentiam de die in diem procrastinare, cum tempus vitæ nostræ non ab incertis annis aut mensibus, sed per dies et momenta tantum, quibus vivimus, metiri debeamus. Pro cujus meliori elucidatione necessum est, ut veritatem quandam catholicam penitus intelligamus. Dicit igitur Salvator noster : *Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum*. Joan. VI, 44. Hæc autem tractio fit opera et interventu Spiritus Sancti, hic autem, non quando nos volumus, sed quando ipse vult spirare, et ideo hic nobis inspirationes suas immittit, quando sibi placet, non vero ad libitum nostrum. Unde vae nobis, si ipso cœlestem hunc ventum spirante, nos affectuum et cordis nostri vela non explicemus ad illum recipiendum, siquidem manifesto nos periculo exponimus, ne forte aliquando vento hoc emanente, in sicco hæreamus, et in profundum inferni usque naufragari cogamur. Et ideo Jansenius in sermone quodam, super præsens Evangelium conscripto, inter cætera ait : « Nunc nostra dies est, in qua ea curare possumus, quæ ad pacem pertinent. Venient alii dies, qui non nostri erunt, sed divinæ remunerationis, quando qui oblatas modo salutis occasiones non sunt amplexi,

llama para salvarnos, lo que tenemos que hacer es muy claro. No tenemos más que escuchar con docilidad la voz de Dios, de cualquier

tradentur inimicis suis, dæmonibus scilicet torquendi. » — Porro de quo die Salvator noster loqui intenderit, quando dicit *in hac die tua*. Dionysius Carthusianus his verbis pulchra ad propositum nostrum declarat, dum ait : « Id est, in tempore isto brevi atque celerrime transeunti, in quo non Dei honori, sed propriis vanitatibus vacas, quæ ad pacem tibi, id est, ea quæ habes ad carnalem temporalem et fallacem tuam pertinent pacem, quia divitiis, delitiis et honoribus jam abundas, nec ab hostibus infestaris. » Didacus Stella quoque hæc verba : *In hac die tua* de felicitate temporali, qua Jerosolyma tunc de facto gaudebat, interpretatur : *Et quidem in hac die tua*, « scilicet qua lætaris et gaudes, et tibi, et non Deo vivis, quare tua dicitur dies, et non Dei; » nihil enim aliud tunc meditabatur, nec ad aliud se applicabat, quam ad lætitiā, voluptatem, et temporalem sibi procurandam felicitatem, et ideo super Jerosolymam immissæ sunt ingentes illæ miseræ et calamitates, et flagella divinæ justitiæ. Ecclesiasticus dicit : Eccl. ix, 12 : *Sicut pisces capiuntur hamo, et sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo supervenerit*; quasi diceret : Sicut pisces læti circumnatant, mox ut acceperunt simul cum hamo escam, et sicut aves accepto grano illis objecto, festive saliant, et volitant, non attendentes esse ad mortem captivas; eodem quoque modo major pars hominum, dum in summo sunt gaudiorum gradu, morti æternæ et dæmoni cedunt in prædam, idque eo præcipue tempore, quando se vel maxime adhuc gavisuros esse sperabant. S. Gregorius proinde optime hac de re scribit, dum ait : « Bene autem perituræ animæ sententia, quæ subditur, convenit, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi; nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis; suum hic diem habet anima perversa, quæ transitorio gaudet in tempore, cui ea quæ adsunt, ad pacem sunt, quia dum rebus temporalibus lætatur, dum honoribus extollitur, dum in carnis voluptate resolvitur, dum nulla futuræ pænæ formidine terretur, pacem habet in die sua, quæ grave damnationis suæ scandalum in die habebit aliena; ibi enim affligenda est, ubi justi lætabantur, et cuncta quæ modo ei ad pacem sunt, tunc in amaritudinem rixæ vertentur, quia rixari secum incipiet, cur damnationem quam patietur, non expavit, cur a prospiciendis malis sequentibus oculos mentis clausit. » MANSI, *ibid.*). — *Quæ ad pacem tibi*. Didacus Stella observat :

manera que ella se haga oír y en realizár con diligencia y exactitud lo que nos mande. — Evitarémos así desde luego el endurecimiento

« Quod hæc dies vitæ hujus data est nobis ad pacem, ut sic possimus pacem æternam nobis comparare; » modus autem hanc pacem in hac præsentī vita comparandi, in divinorum præceptorum adimpletione consistit, de qua Psalmista ait : Ps. n, 165 : *Pax multa diligentibus legem tuam*. Idem quoque Stella alium quemdam diem considerat, dicens : « Exspectemus item diem aliam, in qua Christus in tribunali sedebit, et puniet, quod nunc in die gratiæ et pacis dissimulat. Hi igitur duo dies attentissimis animis sunt considerandi; horum dierum alter Dei, alter hominis est. » — Lucas Burgensis una cum Euthymio notat, quod hic Christi loquendi modus interruptus sit : « Defectivus est sermo, inquit Euthymius, consueverunt enim flentes, verba præ affectus vehementia abrumpere » Porro hæc verba simul conjunguntur, cum verbo *cognovisses*, et ideo in syriaco textu legimus : *Nempe si tu nosse ea, quæ sunt ad pacem tuam, vel saltem isto die tuo. Pacis nomine intelligitur prosperitas, salus, felicitas et animi et corporis*. Medium autem, quo Jerosolyma et totus illius populus ad fruendum hac pace, uti poterat, erat fides in Christum, ipsum videlicet tanquam verum Messiam recipiendo et agnoscendo. « Jam quæ ad pacem Jerosolymæ facerent, ex quibus pendebat tota illius felicitas, erant fides in JESUM CHRISTUM, et prædicationis ejus susceptio. » — Cum igitur Jerosolyma figura sit animæ alicujus, quæ extra Dei gratiam posita, illius inimica existit, necesse est, ut, si pace gaudere velit patulas aures porrigat, cunctis incitatoriis et inspirationibus cælestibus, ipsam ad resipiscendum et vera pace fruendum exstimulantibus : *Non est pax impiis, pax est, et non est pax*. Isa. XLVIII, 22. Etenim quando anima in peccato mortali constituta, eoque malitiæ provenit, ut remorsum, synderesim et inquietudinem malæ conscientiæ amplius non sentiat, signum est, quod ad summum usque iniquitatis verticem pertigerit, nam *impius cum in profundum peccatorum venerit, contemnit*. Prov. XVIII, 3. Vera autem pax in serenitate rectæ cujusdam conscientiæ consistit : *Gratia vobis et pax*, Rom. I, 7, ubi enim regnat gratia, ibi et pax dominatur, et contra bellum est, ubicumque est peccatum, unde David ait : Ps. XIII, 3 : *Viam pacis non cognoverunt*, illiusque rationem reddit : *Quia non est timor Dei ante oculos eorum* (MANSI, *ibid.*). — *Nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis*. « Hoc est, adversa tibi imminetia nunc te latent, inquit Dionysius Carthusianus, quia et

del corazón, después la ceguera del espíritu. Así también evitarémos las terribles reconvenciones que no dejará de hacernos á la muerte el soberano Juez, que si las gracias que nos han sido acordadas lo hubiesen sido á tales ó cuales grandes pecadores, ellos hubieran seguramente sacado mayor provecho que nosotros ¹. Así,

mihi, ea tibi pronuntianti crederet aspernaris. » Venerab. Beda similiter civitatem illam adeo lætam et jucundam nequaquam futuram fuisse scribit, si imminetia sibi infortunia prævidere potuisset : « Si enim cordis ejus oculis, mala quæ imminerent, abscondita non essent, læta in præsentibus prosperis non fuisset. » Pars quædam supplicii est animæ alicui impiæ irrogandi, si in hac vita ad alterius vitæ pœnas clausos habeat oculos, ita ut seriam ad illos reflexionem minime faciant; tunc enim sensibus et appetitibus inordinatis fræna omnino laxant. Unde Didacus Stella ait : « Hæc mala ventura abscondita dicit ab oculis tuis, quapropter multi securius peccant, et patientia Dei ita abutuntur, ut occulto peiores indies effecti, in consuetudinem peccati dilabantur. » — Dionysius Carthusianus in eadem incidit ponderationem, dum ait : « Ex longanimitate et patientia Dei audentius peccant, et deteriores redduntur, in consuetudine peccati ruentes. » Ubi textum illum Ecclesiastici adducit, dicentis : *Etenim quia non profertur cito contra malos sententias, absque timore ullo filii hominum perpetrant mala.* Eccl. viii, 11. — Albertus Magnus per hanc absconsionem, inconsiderationem intelligit; quasi diceret : « Quia non consideras ea, ita culpa tibi claudis oculos, et putas te semper in peccatis pacem habituram : » at vero tanto pœnosior et acerbior mors erit, quanto anima per affectum suum hisce bonis et delectationibus mundanis tenacius adhærescit; *O mors, quam amara est,* inquit Ecclesiasticus, *memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis.* Eccl. xli, 1. — S. Gregorius ait : « Perversa quippe anima rebus præsentibus dedita, in terrenis voluptatibus resoluta, abscondita sibi mala sequentia quia prævidere futura refugit, quæ præsentem lætitiã perturbant, dumque in præsentis vitæ oblectationibus se deserit, quid aliud, quam clausis oculis ad ignem vadit : Unde bene scriptum est, Eccl. ii, 27 : *In die bonorum, ne immemor sis malorum.* » (MANSI, loc. cit.).

1. Væ tibi, Corozain; væ tibi, Bethsaida: quia si in Tyro et Sidone factæ essent virtutes quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio et cinere pœnitentiam egissent. Verumtamen dico vobis: Tyro et Sydoni remis-

por último, merecerémos, el verse abrir en nuestra última hora, delante de nuestras miradas alborozadas por el goce, los esplendores del reino celeste, reservado, cómo recompensa, á los que no habrán cerrado aquí bajo sus ojos al deber. Así sea.

NOVENO DOMINGO DESPUES DE PENTECOSTES.

TERCERA INSTRUCCION.

Jerusalén sitiada y destruida.

Enemigos de los cuáles será rodeada el alma del pecador moribundo: 1º Los remordimientos de la conciencia. — 2º Los asaltos del demonio. — 3º Los temores de la muerte eterna.

Terrible, cristianos, es la predicción que el Salvador hace oír en este día contra Jerusalén. Esta ciudad culpable é ingrata habia en vano oído la palabra de Jesús y visto los milagros que hacia para apoyar su autoridad; ella había obstinadamente rehusado reconocer en él al Mesías, y se disponia también, después de haberle constantemente combatido, á hacerle morir en el suplicio reservado á los últimos malhechores. Para castigarla por semejante perversidad, Dios habia resuelto hacerla destruir. Y es esta destrucción que el Salvador, completamente llorando por ella, le predice, diciendole: *Vendrán sobre ti días desgraciados, en que tus enemigos te rodearán de trincheras, te cercarán y te circumbalarán por todas partes. Mucho más, te aniquilarán, te destruirán á ti y á tus hijos, que están en medio de ti, y no dejarán piedra sobre piedra.* Treinta y ocho años más tarde, esta profecía se realizaba con la

sus erit in die judicii, quam vobis. Et tu, Capharnaüm, numquid usque in cælum exaltaberis? usque in infernum descendes: quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in te, forte mansissent usque in hanc diem. Verumtamen dico vobis, quia terræ Sodomorum remissus erit in die judicii, quam tibi (MATTH. xi, 21-24).